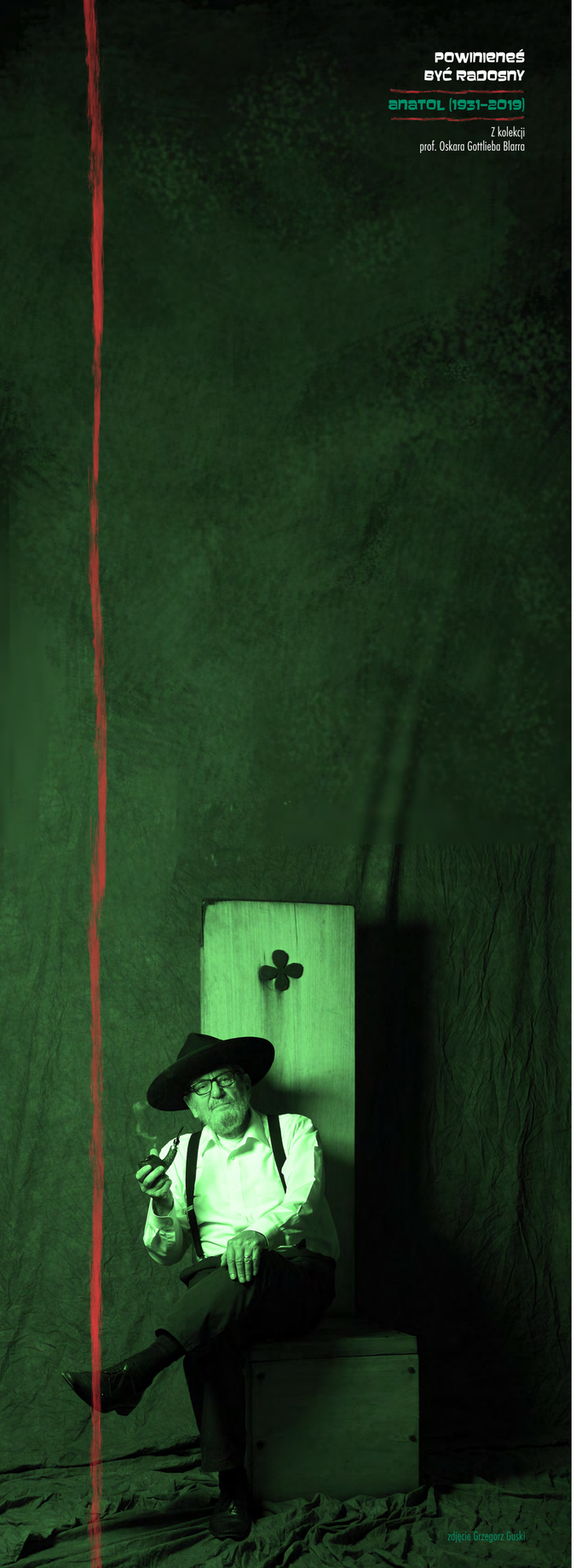

Oskar Gottlieb Blarr, prof., dr hab., kompozytor, wirtuoz organów, kantor. Urodził się w 1934 roku w Sędławkach koło Bartoszyc w dawnych Prusach Wschodnich. Mieszka i pracuje w Düsseldorfie.
Studia w klasie muzyki kościelnej i perkusji odbył w Hannoverze, zakończone egzaminem państwowym w roku 1960. Kształcił się w zakresie dyrygentury w Salzburgu u Dean Dixon i Herberta von Karajana. W roku 1964 podjął studia z kompozycji w Kolonii, w latach 1967-69 w klasie Krzysztofa Pendereckiego w Essen, w latach 1972-76 w klasie Milko Kelemen'a i Günther'a Becker'a w Düsseldorfie. W 1984 roku objął stanowisko docenta w Wyższej Szkole Muzycznej Roberta Schumanna w Düsseldorfie, gdzie uzyskał tytuł profesora. Organizator festiwali i koncertów nowej muzyki. Popularyzator muzyki Feliksa Nowowiejskiego w Niemczech. W 1961 roku objął funkcję organisty i kantora w kościele ewangelickim Neanderkirche w Düsseldorfie. Jest pomysłodawcą cyklu koncertów muzyki nowej w Düsseldorfie, które prowadził przez 40 lat (1971-2011), twórcą, organizatorem i moderatorem Letnich Koncertów Organowych. W Polsce gościł pierwszy raz w roku 1973, biorąc udział w Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień. Łączył pracę naukową, dydaktyczną, stypendia odbywane w Jerozolimie i Rzymie oraz pobyty studyjne na Bali, w Armenii, Syrii, Libanie i Egipcie. Był członkiem komitetu założycielskiego i współtwórcą projektu budowy największych organów w Düsseldorfie Europaorgel Felix Mendelssohn w Ewangelickim Kościele Zmartwychwstania; autorem projektu dyspozycji (65 registrów).
Od 1985 roku wspiera działania na rzecz zachowania starych instrumentów organowych w Polsce i na Łużycach w Niemczech. Z jego inicjatywy Letnie Koncerty Organowe odbywające się w Düsseldorfie wsparły finansowo remonty organów w Polsce, m. in. w kościołach: św. Elżbiety we Wrocławiu, św. Piotra i Pawła w Węgorzewie, Mariackim w Gdańsku, św. Anny w Barczewie; kościołach ewangelickich w Warszawie, Olsztynie, Jaworze, Pasymiu i Sorkwitach. W październiku 2016 roku Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie nadał prof. Oskarowi Gottliebowi Blarrowi tytuł doktora honoris causa a 50-letni wkład w pojednanie między Polską i Niemcamiw dziedzinie kultury i muzyki.
Wielki i oddany przyjaciel Anatola, kolekcjoner jego dzieł, z których 137 pozycji przekazał Muzeum Warmii i Mazur 2017 r.

Oskar Gottlieb Blarr, Prof., Dr. hab., Komponist, Orgelvirtuose, Kantor. Geboren 1934 in Sandlack bei Bartenstein im ehemaligen Ostpreußen. Wohnt und arbeitet in Düsseldorf.
Das Studium in der Klasse für Kirchenmusik und Perkussion absolvierte er in Hannover und beendete es mit dem Staatsexamen im Jahr 1960. Er bildete sich in der Kunst des Dirigierens in Salzburg bei Dean Dixon und Herbert von Karajan weiter. Im Jahr 1964 nahm er das Studium der Komposition in Köln auf, in den Jahren 1967-69 in der Klasse von Krzysztof Penderecki in Essen, in den Jahren 1972-76 in der Klasse von Milko Kelemen und Günther Becker in Düsseldorf. 1984 übernahm er eine Stelle als Dozent an der Musikhochschule „Robert Schumann" in Düsseldorf, wo er den Titel eines Professors erwarb. Organisator von Festivals und Konzerten der neuen Musik. Popularisator der Musik von Feliks Nowowiejski in Deutschland. Im Jahr 1961 übernahm er die Funktion des Organisten und Kantors in der evangelischen Neanderkirche in Düsseldorf. Er ist Initiator des Zyklus der Konzerte der neuen Musik in Düsseldorf, die er 40 Jahre lang (1971-2011) leitete, Schöpfer, Organisator und Moderator der Orgelsommerkonzerte. In Polen war er das erste Mal 1973 zu Gast, als er an dem Festival der Gegenwartsmusik Warszawska Jezień (dt. Warschauer Herbst) teilnahm. Er verband wissenschaftliche und didaktische Arbeit, absolvierte Stipendien in Jerusalem und Rom, sowie Studienaufenthalte auf Bali, in Armenien, Syrien, dem Libanon und Ägypten. Er war Mitglied des Gründungskomitees und Mitinitiator des Projekts des Baus der größten Orgel in Düsseldorf Europaorgel Felix Mendelssohn in der evangelischen Auferstehungskirche; Autor des Projekts der Disposition der Orgel (65 Register).
Seit 1985 unterstützt er die Aktivitäten zum Erhalt alter Orgelinstrumente in Polen und in der Lausitz in Deutschland.
Die auf seine Initiative in Düsseldorf stattfindenden Orgelsommerkonzerte unterstützten finanziell die Renovierung von Orgeln in Polen, unter anderem in der Elisabethkirche in Breslau, der Peter und Paulskirche in Angerburg, der Marienkirche in Danzig, der Annakirche in Wartenburg; in den evangelischen Kirchen in Warschau, Allenstein, Jauer, Passenheim und Sorquitten. Im Oktober 2016 verlieh die Ermländisch-Masurische Universität in Allenstein Professor Oskar Gottlieb Blarr den Titel eines Ehrendoktors für 50 Jahre Beitrag zur Versöhnung zwischen Polen und Deutschland auf dem Gebiet der Kultur und Musik.
Großer und ergebener Freund von Anatol, Sammler seiner Werke, von denen er im Jahr 2017 137 Positionen dem Museum von Ermland und Masuren übergeben hat.

Oskar Gottlieb Blarr, professor, Ph.D, composer, organ virtuoso and church musician. Born in 1934 in Sędławki near Bartoszyce town in former East Prussia, he lives and works in Düsseldorf.
He completed his studies in church music and drums in Hannover with a state examination in 1960. Later, he was taught to conduct by Dean Dixon and Herbert von Karajan in Salzburg. In 1964 he took up studies in composition in Köln; in the years 1967–69 he studied in Krzysztof Penderecki's class in Essen, and in the years 1972–76 in Milko Kelemen's and Günther Becker's class in Düsseldorf. In 1984 he took up an assistant professorship in Robert Schumann University of Music in Düsseldorf, where he earned his professorship. He organised new music festivals and concerts, and spread Feliks Nowowiejski's music in Germany. In 1961 he took up the post of organist and church musician in Neanderkirche Evangelical Church in Düsseldorf. He initiated a cycle of new music concerts in Düsseldorf, to later lead them on for 40 more years (1971–2011). He also created, organised and moderated The Summer Organ Concerts. In 1973 he paid his first visit to Poland, for the Warsaw Contemporary Music Festival Warszawska Jesień. He combined scholarly and didactic work, his scholarships in Jerusalem and Rome, and study tours to Bali, Armenia, Syria, Lebanon and Egypt. He was also a member of the Founding Committee for – and co-author of the project to build – the Europaorgel Felix Mendelssohn, the biggest organ in Düsseldorf Evangelical Church of Resurrection, and designed the layout of its 65 stops.
Since 1985 he has supported the preservation of old organ instruments in Poland and German Lusatia. His initiative The Summer Organ Concerts, which take place in Düsseldorf, has financially supported the renovation of organs in Poland, in churches such as: St. Elizabeth's Church in Wrocław, St. Peter and Paul's Church in Węgorzewo, St. Mary's Church in Gdańsk, and St. Anne's Church in Barczewo, as well as Evalgelical churches in Warsaw, Olsztyn, Jawor, Pasym and Sorkwity.
In 2016 he was made Doctor Honoris Causa by the University of Warmia and Mazury for his 50-year contribution to reconciliation between Poland and Germany in music and culture.
Anatol's dear and devoted friend, and collector of his works, in 2017 he donated 137 pieces by Anatol to the Museum of Warmia and Mazury.

Anatol, to artystyczny pseudonim Karla-Heinza Herzfelda, niemieckiego rzeźbiarza, malarza, rysownika, happenera, twórcy instalacji i obiektów artystycznych. Ur. w 1931 roku w Insterburgu, w ówczesnych Prusach Wschodnich. Artysta zaangażowany, którego postawę ukształtowały studia na Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie w pracowni Josepha Beuysa – mistrza i ideowego patrona. Anatol, zafascynowany akcjami Beuysa, teorią rozszerzonego pojęcia sztuki i rzeźby społecznej oraz ideą wolnego uniwersytetu, poddawał je w procesie twórczym własnej interpretacji. Beuys przypisywał sztuce zdolność przekształcania społeczeństwa, wyzwalania międzyludzkiej solidarności, miłości, wolności i tolerancji. Każde twórcze życie nazywał Rzeźbą Społeczną. Anatol, podobnie, pojmował rolę artysty jako misję społeczną, wiązał ją z działalnością publiczną na rzecz praw człowieka oraz zmian w sferze polityczno-ekonomicznej.

Trzykrotny uczestnik wystawy Documenta w Kassel, odznaczony Federalnym Krzyżem Zasługi i Nagrodą im. Lovisa Corintha, przyznawaną artystom związanym życiem i twórczością z pejzażem kulturowym dawnych Prus Wschodnich. Mieszkał w Düsseldorfie, pracował na terenie Muzeum Wyspy Hombroich w Neuss, gdzie eksponowane są jego monumentalne kompozycje rzeźbiarskie. Atelier na wyspie jest wiernym odtworzeniem mazurskiej drewnianej chaty, wtopionym w pejzaż obrazem z przeszłości.

Kowal, policjant, artysta – bujny życiorys, którego każdy etap jest naznaczony sztuką. W jego twórczości dziedziny artystyczne się przenikają, zacierają się granice i poszerzają definicje pojęć: rzeźba, obraz, rysunek. Anatol wykorzystuje materiały, w których drzemie silny potencjał emocjonalny, które mają przeszłość i potrafią o niej opowiadać.

Często jako podłoża używał starych drzwi, okiennic, belek, niosących w sobie pamięć przeszłości i łączył z aktualnym przekazem. Trauma wojennej młodości, przeżytej na terenie ówczesnych Prus Wschodnich i tkwiącej głęboko w pamięci często powracała w jego twórczości. Świadek pogromu Żydów w Malborku i ich deportacji do obozu koncentracyjnego, a także barbarzyńskich zachowań żołnierzy radzieckich, które dotknęły bezpośrednio jego rodzinę. Zapadły w pamięć obrazy przemocy i przejawów nienawiści. Podejmował tematykę bezsensowności wojen, zbrojeń, groźby zbliżającej katastrofy ekologicznej. Świadomy zagrożeń mogących tak łatwo zburzyć równowagę istniejącego porządku był wielkim orędownikiem pojednania i przyjacielskiego, uważnego współistnienia. Sztuka według niego to jedno z ważniejszych narzędzi w tej dziedzinie.

Anatol Herzfeld zmarł 10 maja 2019 r. w Dusseldorfie.

Anatol ist das Künstler-Pseudonym von Karl-Heinz Herzfeld, dem deutschen Bildhauer, Maler, Zeichner, Aktionskünstler, Schöpfer von Installationen und künstlerischen Objekten. Er wurde 1931 in Insterburg im damaligen Ostpreußen geboren. Ein engagierter Künstler, dessen Haltung das Studium an der Akademie für Schöne Künste in Düsseldorf in der Werkstatt von Joseph Beuys – seinem Meister und ideologischen Patron – gebildet hat. Anatol, fasziniert von den Aktionen von Beuys, der Theorie des erweiterten Begriffs der gesellschaftlichen Kunst und Bildhauerei sowie der Idee der freien Universität, unterzog sie im Schaffensprozess einer eigenen Interpretation. Beuys schrieb der Kunst die Fähigkeit zu, die Gesellschaft umzugestalten, zwischenmenschliche Solidarität, Liebe, Freiheit und Toleranz auszulösen. Jedes schöpferische Leben nannte er Gesellschaftliche Skulptur. Anatol begriff ähnlich wie er die Rolle des Künstlers als gesellschaftliche Mission, und verband sie mit einer öffentlichen Tätigkeit für Menschenrechte sowie Änderungen im politisch-wirtschaftlichen Bereich.

Er war dreimaliger Teilnehmer der Documenta in Kassel, und ausgezeichnet mit dem Bundesverdienstkreuz sowie dem Lovis-Corinth-Preis, der an Künstler verliehen wird, die in Leben und Werk mit der Kulturlandschaft des ehemaligen Ostpreußen verbunden sind. Er wohnte in Düsseldorf und arbeitete auf dem Gebiet des Museums Insel Hombroich in Neuss, wo er seine monumentalen bildhauerischen Kompositionen ausstellte. Sein Atelier auf der Insel ist eine getreue Wiedergabe einer masurischen Holzhütte, ein mit der Landschaft verschmolzenes Bild aus der Vergangenheit.

Schmied, Polizist, Künstler – ein üppiger Lebenslauf, von dem jede Etappe von der Kunst gezeichnet ist. In seinen 220 Werken durchdringen sich die künstlerischen Bereiche, verwischen sich die Grenzen und erweitern sich die Definitionen der Begriffe Skulptur, Bild und Zeichnung. Anatol nutzt Materialien, in denen ein starkes emotionales Potential schlummert, die eine Vergangenheit haben und von ihr erzählen können.

Oft benutzte er als Grundlage alte Türen, Fensterläden oder Balken, die in sich die Erinnerung der Vergangenheit tragen, und verband sie mit der aktuellen Überlieferung. Das Trauma der Jugend im Krieg, die er auf dem Gebiet des damaligen Ostpreußen durchlebt hat und die tief in seiner Erinnerung saß, kehrte oft in seinem Schaffen zurück. Er war Zeuge der Pogrome gegenüber den Juden in Marienburg und ihrer Deportation ins Konzentrationslager, und auch des barbarischen Verhaltens der sowjetischen Soldaten, das direkt seine Familie betraf. Die Bilder der Gewalt und der Äußerungen von Hass sanken ins Gedächtnis. Er griff die Themen sinnloser Kriege, Aufrüstung und der Bedrohung der sich nähernden ökologischen Katastrophe auf. Im Bewusstsein der Gefahren, die leicht das existierende Gleichgewicht der Ordnung zerstören können, war er ein großer Fürsprecher der Versöhnung und einer freundschaftlichen, achtsamen Koexistenz. Kunst war ihm zufolge eines der wichtigsten Werkzeuge auf diesem Gebiet.

Anatol Herzfeld starb am 10. Mai 2019 in Düsseldorf.

"Anatol" is the artistic nom de guerre of Karl-Heinz Herzfeld, a German sculptor, painter, drawer, happener, and producer of installations and objects of art. He was born in 1931 in Instenburg, in former East Prussia. The attitude of this committed artist was shaped during his studies at the Düsseldorf Academy of Fine Arts, in the atelier of Joseph Beuys – his master and ideological patron. Anatol, fascinated by Beuys's action, his expanded concept of art and social sculpture, and the idea of the free university, interpreted these ideas in his creative process. Beuys attributed to art the capacity to transform societies, and to evoke mutual solidarity, love, freedom and tolerance. He called every creative life a Social Sculpture. Anatol, likewise, understood the role of the artist to be a social mission, connected with public activity for the sake of human rights and political and economic change.

A three-time participant at the Documenta exhibition in Kassel, Anatol was also distinguished with a Federal Cross of Merit and the Lovis Corinth Award for artists who live and work within the cultural landscape of the former East Prussia. He lived in Düsseldorf and worked in Neuss, in the Hombroich Island Museum area, where his gigantic sculpture productions have been exhibited. The atelier there is an exact replica of a Masurian wooden cottage, an image from the past interblending with the landscape.

A blacksmith, a police officer, an artist – this is a colourful biography whose every stage was marked by art. Different artistic domains intermingle in his work, their boundaries blur, expanding the definition of a painting, a sculpture or a drawing. Anatol uses materials of powerful emotional potential that are able to recount their past.

He would often use old doors, shutters or beams, whose memory of the past he combined with a current message. The trauma of war experienced in former East Prussia and hidden deep in his memory often recurred in his works. He was a witness to the pogrom of Jews in Malbork and their deportation to a concentration camp, as well as the barbarian activities of Russian soldiers which directly affected his own family. The images of violence and hate took root deep in his memory. He would take up the issues of the senselessness of war, armaments, impending ecological disaster. Aware of the risks capable of disturbing the balance of the existent order, he was a great advocate for reconciliation and a friendly, mindful coexistence. And art was, in his view, a major tool in bringing them about.

Anatol Herzfeld died on 10 May, 2019, in Dusseldorf.